

University of Tehran press

Research on the Current Situation and Development Countermeasures of Chinese Education in Nepal

Tian Xin ✉*

No5. XUEYUAN ROAD,HAIDIAN DISTRICT BEIJING, CHINA.

Email: tianxin@bucu.edu.cn

Shengli Wang **

PROFESSOR, HEBEI UNIVERSITY OF ECONOMICS AND BUSINESS, SHIJIAZHUANG, HEBEI, CHINA

Email: caumba@163.com

ABSTRACT

With the continuous progress of the "Belt and Road" Initiative as well as the deepening of cooperation between China and Nepal, Nepal's demand for Chinese education is developing rapidly. This article first examines and analyzes foreign language education policies in Nepal, and then examines the educational environment and the current state of Chinese education development in that country. Therefore, these findings raise the challenges and problems that Chinese education is facing in Nepal. The first case is that the continuous changes in the government and politics of Nepal have caused a change in the approaches of universities and language education centers in that country. Second, there is insufficient training of local Chinese language teachers. From this approach, China's special projects for South Asian countries such as Nepal should be increased immediately. Local teaching materials and other educational resources are relatively scarce. Based on the above analysis, in order to contribute to the quality development of Chinese education in Nepal, this paper makes countermeasures and relevant suggestions in the field of strengthening education and teacher training, emphasizing the training of Chinese talents in Nepal, the expansion of multi-purpose educational platforms, and the acceleration of Develops localized educational materials.

ARTICLE INFO

Article history:

Received: 17 December 2022

Received in revised form 31 December 2022

Accepted: 03 January 2023

Available online:

Autumn 2023

Keywords:

Chinese language teaching, educational resources, Nepal, Chinese language, language policies

XIN, T., & Shengli, W. (2024). Research on the Current Situation and Development Countermeasures of Chinese Education in Nepal. *Journal of Foreign Language Research*, 13 (3), 525-531. <http://doi.org/10.22059/jflr.2024.362610.1061>.

© The Author(s).

Publisher: The University of Tehran Press.

DOI: <http://doi.org/10.22059/jflr.2024.362610.1061>.

✉* Tian Xin No5. XUEYUAN ROAD,HAIDIAN DISTRICT BEIJING, CHINA.

** Prof. Dr. Shengli Wang has been teaching Chinese Language in Nepal since 2013, as well as seminars on local Chinese teachers training.

انتشارات دانشگاه تهران

پژوهش‌های زبان‌شناختی در زبان‌های خارجی

شاپای چاپی: ۴۱۲۳-۲۵۸۸ شاپای الکترونیکی: ۷۵۲۱-۲۵۸۸

https://jflr.ut.ac.ir

Email: jflr@ut.ac.ir

شرایط کنونی آموزش زبان چینی در نپال

تیان شین*✉

دانشگاه زبان و فرهنگ پکن، مرکز پژوهشی اجرائی آموزش بین‌المللی زبان چینی.. رایانامه: tianxin@blcu.edu.cn

وانگ شنگ لی**

دانشگاه اقتصاد و مالیه استان هبی چین.. رایانامه: caumba@163.com

چکیده

همزمان با پیشبرد مداوم ایده یک کمربند، یک راه و تعمیق روز افزون حوزه‌های همکاری چین و نپال، نیاز نپال به آموزش زبان چینی به سرعت افزایش یافته است. این مقاله ابتدا فضا و سیاست آموزش زبان و همچنین شرایط توسعه آموزش زبان چینی در نپال را بررسی و تحلیل کرده و بر این اساس مشکلات و چالش‌های پیش روی آن کشور را در آموزش زبان چینی بیان کرده است. یکی از آن مشکلات تغییرات مداوم در دولت و سیاست‌های نپال است چالش‌هایی را برای تدوین و اجرای سیاست زبانی در دولت و دانشگاه و نهاد‌های آموزشی ایجاد می‌کند. دومین مورد ناکافی بودن قدرت آموزش و پرورش نیروی محلی برای آموزش زبان چین است، علاوه بر این نیاز است هماهنگی میان مدرسان زبان چینی تنظیم گردد. پروژه‌های زبان چینی ویژه کشورهای جنوب آسیا و نپال باید به سرعت افزایش یابند. مورد چهارم ناکافی بودن کتب و سایر منابع بومی سازی شده است. این مقاله بر اساس تجزیه و تحلیل فوق‌متقابل و پیشنهاداتی را در زمینه تقویت آموزش و پرورش مدرسان، اهمیت دادن به پرورش استعداد‌های زبان چینی در نپال، توسعه بسترهای آموزشی چند کاناله و تسریع تحقیق و توسعه و تدوین منابع آموزشی بومی سازی را ارائه داده تا بتوان از آن طریق به توسعه با کیفیت آموزش زبان چینی در نپال کمک کرد.

اطلاعات مقاله

تاریخ ارسال: ۱۴۰۲/۰۲/۲۷
تاریخ بازنگری: ۱۴۰۲/۰۵/۱۵
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۵/۲۳
تاریخ انتشار: پاییز ۱۴۰۲
نوع مقاله: علمی پژوهشی

کلید واژگان:

تحلیل خطا، تحلیل مقابله‌ای، جملات وجودی، خطاهای رایج، زبان چینی.

شین، تیان، و شنگ لی، وانگ. (۱۴۰۲). شرایط کنونی آموزش زبان چینی در نپال. *پژوهش‌های زبان‌شناختی در زبان‌های خارجی*, ۱۳ (۲), ۵۳۱-۵۲۵.
DOI: <http://doi.org/10.22059/jflr.2024.362610.1061>

© The Author(s).

Publisher: The University of Tehran Press.

DOI: <http://doi.org/10.22059/jflr.2024.362610.1061>

*تیان شین دانشگاه زبان و فرهنگ پکن، مرکز پژوهشی اجرائی آموزش بین‌المللی زبان چینی.

**وانگ شنگ لی دانشگاه اقتصاد و مالیه استان هبی چین

۱- مقدمه

نپال از شرق با منطقه تبت در چین همسایه است، همسایه سه جهت دیگر آن هندوستان است. این وضعیت جغرافیایی مراودات زبانی و حتی اقتصادی سه کشور نپال چین و هند را تحت تاثیر قرار می دهد. با نگاهی به تاریخ، می توان دریافت روابط فرهنگی بین دو کشور دوست و همسایه چین و نپال برای بیش از ۱۶۰۰ سال حفظ شده است (强巴央金, 2022).

پس از تاسیس چین جدید، چین و نپال در حوزه های آموزش، پزشکی و درمان، بهداشت، گردشگری، تجارت و سایر موارد همکاری های نزدیکی را داشته اند. (刘星君和赵家, 2023). در ماه مه ۲۰۱۷، با پیوستن رسمی نپال به طرح "یک کمربند، یک راه"، چین و نپال همکاری های خود را در زمینه های مختلف مانند اقتصاد و گردشگری تعمیق و گسترش دادند. به دنبال آن تقاضا برای زبان چینی و شمار فراگیران زبان چینی به سرعت افزایش یافت در نتیجه آموزش چینی در نپال به سرعت توسعه یافت. نقشه آموزش زبان چینی در این کشور از میدان داری آموزش غیر آکادمیک به حضور هم زمان آموزش آموزش آکادمیک و غیر آکادمیک و آموزش عالی و آموزش ابتدایی و متوسطه توسعه یافت. (郭兵云, 2022). با بررسی پژوهش های موجود، دست آورهای پژوهشی مربوط به سیاست های زبانی چین (姜和姜杰, 2023) و سیاست های زبانی نپال (峰和赵娜, 2013) نسبتا زیاد است. برخی پژوهشگران نیز با ترکیب سیاست زبانی کشور خود و آنچه در حال اجرا است را مورد بررسی قرار داده اند (张天伟, 2023). اما در حال حاضر پژوهشی هایی که به بررسی سیاست های زبانی کشور نپال و آموزش زبان چینی در آن کشور بپردازند بسیار کم است. همچنین پژوهشی سیاست زبان کشور و فضای آموزشی نپال از منظر تاریخی مورد بررسی کلی قرار نگرفته است. نوآوری این مقاله در ورود به موضوع آموزش زبان چینی در نپال با توجه به سیاست و فضای آموزشی آن کشور است؛ نویسنده سعی کرده با تلفیق موضوعات آموزش زبان و آموزش زبان چینی، گلوگاه های توسعه آموزش زبان چینی در نپال را یافته و اقدامات هدفمند مورد نیاز برای بهبود شرایط را پیشنهاد داده است.

۲- سیاست زبانی و فضای آموزشی در نپال

سرزمین نپال در جنوب آسیا قرار گرفته است، این کشور یک کشور چند قومیتی و چند مذهبی است که شرایط زبانی

پیچیده ای دارد. شمار اقوام نپال تا سال ۲۰۲۰ به ۱۲۵ گروه رسیده بود، در کل کشور ۱۲۵ زبان وجود دارد. زبان نپالی به عنوان زبان رسمی کشور برگزیده شده البته سطوح بالای اجتماعی در درون این کشور از زبان انگلیسی استفاده می کنند. (Johnson, 2013). دقیقا به علت تکثر گرایی ساختار قومی کشور نپال در سال های گذشته نظام سیاسی آن کشور پیوسته دچار تغییر بوده و روی آرامش ندیده است. (唐鑫和张树彬, 2022) روند چرخش نظام حاکم نپال از پادشاهی در سال ۲۰۰۸ آغاز شد، تا اینکه در سال ۲۰۱۵ تبدیل نظام این کشور را به جمهوری دموکراتیک فدرال را اعلام کرد. در یک دوره طولانی تا کنون به علت کش مکش های میان جناح های و احزاب گوناگون، سازمان سیاسی نپال ثبات نداشته است. در حال حاضر تعداد احزاب سیاسی در کل کشور از ۱۹۹ مورد فراتر رفته و اتحاد و تفرقه میان آن ها به امری طبیعی بدل شده است. این شرایط واقعی و عوامل عینی فضای پیچیده نپال را تشکیل می دهد و تاثیر عظیمی بر سیاست های این کشور دارد. این تاثیر گذاری به ویژه در مورد سیاست آموزش زبان های خارجی و همچنین توسعه آموزش زبان چینی تاثیر چشم گیری در توسعه نپال دارد.

سیاست آموزشی گذشته نپال تحت تاثیر گرایش های قومیت گرایانه فقط زبان نپالی می توانست به عنوان زبان آموزش استفاده شود و استفاده مراکز آموزشی از سایر زبان ها ممنوع شده بود. با این وجود، کمیته ملی برنامه ریزی آموزش نپال پیشنهادات مهم و نظام مند زیادی را برای توسعه آموزش به دولت این کشور داد که برای نظام آموزش نپال، ساختار دروس و کتب درسی بستر پیشرفت خوبی را فراهم کرد. با این وجود، مطالب مربوط به آموزش زبان بر خلاف خواست اقلیت های قومی بود و البته واقعیت تکثر زبانی در نپال را نادیده می گرفت. با منسوخ شدن نظام پنجابی، مسئله زبان در آموزش دوباره تبدیل به مرکز توجهات شد. تشکیلات قومیت های گوناگون تاسیس شده و به برای تحقق حقوق زبانی خود به دولت جدید فشار آوردند. در این پس زمینه بود که قانون اساسی نپال در سال ۱۹۹۰ به روشنی بر ایجاد یک پادشاهی با تکثر زبانی و قومی تصریح کرد. بندهای ۱۸ و ۲۶ قانون اساسی بر حق مساوی برخوردار بودن اقوام گوناگون از حق مساوی در محافظت از زبان و خط قوم خویش و همچنین ارائه آموزش دوره دبستان به زبان اقلیت خویش تصریح کرده است. بر پایه قوانین تصریح شده در بندهای قانون اساسی و گزارش کمیسیون ملی آموزش، وزارت آموزش و پرورش نپال در سال

۱۹۹۲ ضمن صدور یک اطلاعیه اعلام کرد آموزش به زبان نپالی برای کودکان نپالی در دوره دبستان و همچنین ارائه دروس اختیاری زبان مادری اقلیت‌های قومی در آموزش مجاز شده است. مرکز توسعه برنامه درسی نپال کتب آموزشی به زبان ۲۲ اقلیت قومی را به صورت انتخابی در اختیار مراکز آموزشی گذاشت. کمیسیون ملی تعیین سیاست‌های زبانی در ۲۷ می سال ۱۹۹۳ ایجاد شد. سال بعد از آن این کمیسیون پیشنهاد کرد مراکز آموزشی برای کودکانی که زبان مادری آن‌ها نپالی نیست امکان آموزش به زبان مادری، برای کودکانی که در محیط دو زبانه هستند آموزش به زبان‌های نپالی و زبان مادری را فراهم کند؛ اما برای کودکانی که در محیط چند زبانه هستند آموزش به زبان نپالی باشد. این کمیسیون علاوه بر این پیشنهاد کرد زبان نپالی یا زبان مادری اقوام باید به عنوان یک علم وارد آموزش در مراکز آموزشی شود. وزارت آموزش و پرورش نپال حق انتخاب آزاد را به کمیته‌های مدیریت مراکز آموزشی داد تا طبق شرایط عینی محلی زبانی که بیشترین رواج را دارد را به عنوان درس انتخابی زبان مادری ارائه دهند. اجرای این سیاست‌ها فرصت‌های زیادی برای آموزش به زبان مادری کودکان اقلیت‌های قومی را فراهم کرد در نتیجه ترک تحصیل کودکان کاهش یافت و علاقه کودکان زبان نپالی را برای یادگیری افزایش داد. تغییر آموزشی و تعدیل سیاست زبانی نپال از یک زبانی به چند زبانی تبدیل به مهمترین دلیل توسعه سریع آموزش زبان چینی در نپال شد.

سه نوع زبان خارجی انگلیسی، هندی و چینی اولین زبان‌هایی بودند که نپال با آن تماس داشت. زبان خارجی اصلی در نپال انگلیسی است، و در حال حاضر، تحت تاثیر سیستم آموزش و پرورش نپال، اکثر دانش‌آموزان مراکز آموزشی، انگلیسی را از سنین پایین دریافت می‌کنند، در نتیجه انگلیسی هنوز هم رتبه اول در استفاده و یادگیری زبان‌های خارجی در نپال است. پس از انگلیسی، زبان هندی را نمی‌توان نادیده گرفت. چرا که زبان نپالی یکی از شاخه‌های زبان‌های هندی است و حداقل ۸۰ درصد از مردم نپال هنوز به آیین هندو اعتقاد دارند و البته روابط نپال و هند را در زمان شاکيامونی برقرار بوده. هند و نپال در زمینه‌های متعددی مانند فرهنگی، اعیاد، آداب و رسوم شباهت‌های زیادی دارند. تعاملات متعدد دو کشور باعث شده با وجود نبودن سیاست راهبردی ویژه باز بخشی از نپالی‌های بتوانند به روانی از زبان هندی استفاده کنند. اما از زمان اجرای اصلاحات و گشایش‌ها در چین،

جایگاه بین‌المللی این کشور پیوسته بهبود یافت، مخصوصاً پس از اینکه چین در سراسر دنیا تعداد زیادی موسسه کنفوسیوس ایجاد کرد. آموزش زبان در نپال نیز به تدریج حالت پویایی به خود گرفت. در نتیجه روند توسعه زبان‌های خارجی در نپال به شکلی در آمد که زبان انگلیسی جایگاه اصلی را داشته، زبان هندی همچنان کلیدی است، زبان چینی یک زبان ضروری شده و سایر زبان‌ها همزمان به پیشرفته خود ادامه می‌دهند.

۳- شرایط کنونی و چالش‌های آموزش زبان چینی در نپال

در نپال ایجاد دوره آموزش زبان چینی در مقطع دبستان از انعطاف‌پذیری بالایی برخوردار است، امکان برگزاری دوره‌های زبان چینی توسط مراکز آموزشی، اصولاً به عواملی مانند فراهم بودن مدرس، مواد آموزشی و متقاضی یادگیری بستگی دارد (Phyak, 2011). هم‌اکنون حدود ۷۲ مرکز آموزشی در نپال دوره‌های زبان چینی را برگزار می‌کنند که ۶۶ مورد آن‌ها مراکز آموزش ابتدایی و متوسطه هستند؛ البته بیشتر آن‌ها مراکز آموزشی خصوصی هستند و اکثرشان دوره‌های زبان چینی را به عنوان دروس سرگرمی ارائه می‌دهند. اولین موسسه کنفوسیوس نپال، موسسه کنفوسیوس دانشگاه کاتماندو است که در سال ۲۰۰۷ تاسیس شد، شعبه‌های ایجاد شده ذیل این موسسه شامل ۴ کلاس درس کنفوسیوس و ۲۶ نقطه آموزشی است که در بین این ۲۶ نقطه آموزشی ۶ دانشگاه قرار دارند. علاوه بر فعالیت در این شعبات، ستاد موسسه کنفوسیوس دانشگاه کاتماندو دائماً کلاس‌هایی برای علاقمند در جامعه نپال برگزار می‌کند، به عنوان مثال می‌توان از کلاس‌های زبان چینی برای ادارات دولتی مانند مقامات وزارت امور خارجه، وزارت آموزش و پرورش و اداره کل گمرک، کلاس‌های زبان چینی برای ستاد کل ارتش، کلاس‌های مناطق شهری و کلاس‌های خبرنگاری رسانه اشاره کرد. در ماه اوت سال ۲۰۱۶، دانشکده آموزش دانشگاه کاتماندو با همکاری دانشگاه اقتصاد و مالیه استان هپی چین برای اولین بار دوره مشترک آموزش زبان چینی در مقطع کارشناسی ایجاد کردند، این برنامه توانست برای اولین بار گروهی از نیروهای انسانی نخبه و برجسته را به صورت ویژه برای آموزش چینی در نپال پرورش دهد. مدت زمان دوره چهار ساله است که به ترتیب ۱ + ۲ + ۱ در سال‌های دوره کارشناسی در نپال و چین برگزار می‌

شود. در حال حاضر ۷۶ نفر از ورودی های ۲۰۱۶-۲۰۱۸ از این دوره فارغ التحصیل شده اند.

به عنوان مثال، در موسسه کنفوسیوس دانشگاه کاتماندو یک نفر مدیر چینی و چهار نفر کارمند محلی به صورت دائمی مشغول به کار هستند. مسئولیت چهار کارمند محلی، هماهنگی امور مربوط به فعالیت های فرهنگی، آموزش، اساتید اعزامی زبان چینی، امور داوطلبان آموزش زبان و برخی از سایر امور است. در زمینه آموزش دو یا سه نفر استاد اعزامی، بیش از ده نفر آموزگار محلی آموزش زبان چینی و تعداد زیادی داوطلب آموزش زبان چینی فعالیت دارند. از سال ۲۰۱۴ تا ۲۰۲۰، تعداد مدرسان اهل کشور چین در موسسه کنفوسیوس در دانشگاه کاتماندو از ۱۲ به ۲۶ افزایش یافت، در سال ۲۰۱۹-۲۰۲۰ گروه مدرسان زبان چینی شامل ۳ نفر استاد اعزامی، ۲ آموزگار محلی و ۲۶ داوطلب آموزش بودند. در میان ۲۶ نفر، ۱۵ نفر دانشجوی تحصیلات تکمیلی، ۲ فارغ التحصیل کارشناسی ارشد و ۹ فارغ التحصیل کارشناسی وجود داشت. از سال ۲۰۲۲، موسسه کنفوسیوس دانشگاه کاتماندو در مجموع ۱۲ آموزگار محلی آموزش زبان چینی استخدام کرده است. استاد اعزامی زبان چینی از طرف همکار دانشگاه کاتماندو یعنی دانشگاه اقتصاد و مالیه استان هپی اعزام شدند. آموزگاران محلی عمدتاً دانشجویانی هستند که از چین بازگشته اند و مدرک کارشناسی ارشد یا دکترا را از آن کشور دریافت کرده اند. داوطلبان آموزش چینی دانشجویان مقاطع کارشناسی و کارشناسی ارشد در رشته آموزش چینی، زبان خارجی و روزنامه نگاری هستند که از دانشگاه های داخلی انتخاب شده اند. در حال حاضر، نیروی اصلی در آموزش چینی نپال عمدتاً داوطلبین آموزش زبان چینی اعزامی از چین و آموزگاران محلی هستند. کارانه پایین در کسب و کارهای نپال یک پدیده رایج است. برطبق داده های کنونی، کارانه یک معلم عادی در مقاطع متوسطه منطقه کاتماندو در حدود ۳۰ هزار روبل معادل (۱۶۰۰ یوان چین) است. بسیاری از مراکز آموزشی چون زبان چینی به صورت رسمی وارد نظام آموزشی نپال نشده است لذا جهت بسیاری از مراکز آموزشی برای استخدام مدرسان زبان چینی به صورت فعالانه اقدام نمی کنند. به همین دلیل موسسه کنفوسیوس سالانه آموزگار محلی یا داوطلبان چینی را برای آموزش به شعب اعزام می کند تا امر آموزش را انجام دهند. علاوه بر این بسیاری از شعب، مراکز آموزشی انتفاعی هستند و به نسبت آموزگار محلی آموزش زبان چینی بیشتر به داوطلبان چینی علاقه داشته و بکارگیری استاد چینی برای

ایشان مایع افتخار است. گرایش کاربایی در میان ۲۲ نفر دانشجویان فارغ التحصیل رشته آموزش زبان چینی چنین بوده است: ۸ نفر از آنان مدرس تمام وقت یا نیمه وقت زبان چینی شدند، سایر ایشان تماماً یا در شرکت های چینی یا در شرکت های نپالی مرتبط با چین مشغول به کار شدند. در جمع بندی می توان گفت، آموزش زبان چینی شماری نیروی انسانی متخصص را به نپال فرستاده و آموزش ها به نتایج مشخصی رسیده است. اما هدف مشخص شده در آموزش پرورش آموزگار محلی واجد شرایط بوده و هدف نهایی نیز فراهم کردن شرایط مشغولیت دانشجویان در آموزش زبان چینی و به پیش بردن آموزش زبان چینی در نپال است. از دیدگاه نرخ اشتغال، نرخ مشغول به کار شدن کار دانشجویان در امور آموزشی ۴۰ درصد است و این نرخ پایین تطبیق اشتغال با اهداف آموزشی به سختی نیاز قابل پیش بینی آینده را برآورده می کند.

توسعه سریع آموزش زبان چینی در نپال هنوز هم با برخی از چالش روبرو است؛ یکی از چالش ها تغییرات فراوان سیاست های دولتی است. دولت نپال در پس زمینه تکرر قومی و زبانی جامعه به تدریج متوجه کارکردهای های مهم سیاست زبانی در پاسداری از حاکمیت قدرت سیاسی، ایجاد نظام فدرال و پیش برد ثبات اجتماعی شده است. به همین جهت دولت نپال از نقطه نظر زبان رسمی، زبان آموزشی و زبان رسانه اقدامات مرتبط را اتخاذ کرده و به توسعه زبان های محلی، منطقه ای، ملی و جهانی پرداخته است. همه این موارد برای تعیین سیاست دولت و دانشگاه ها و نهاد های آموزشی چالش آفرین است. دومین مورد ناکافی بودن قدرت و مقیاس پرورش اساتید محلی زبان چینی است. در سال های اخیر، شمار زبان آموزان چینی در نپال به سرعت افزایش یافته است، سرعت و مقیاس پرورش مدرس زبان چینی بسیار از سرعت و افزایش شمار فراگیران کمتر است که باعث شده گلوگاه های عدم تعادلی در نسبت مدرس به زبان آموز ایجاد شود. علاوه بر این همکاری میان مدرسان زبان چینی نیاز به تنظیم گری دارد. در حال حاضر ارتباط میان مدرسان زبان چینی فعال در نهادهای آموزش گوناگون ضعیف بوده و سازگار موثر ارتباطی میان ایشان وجود ندارد. این امر به ضرر رشد گروه مدرسان زبان چینی نپال نیست. مورد سوم نیاز ضروری برای افزایش پروژه های مخصوص نپال و سایر کشورهای جنوب آسیا است. در سال های اخیر، متاثر از پاندمی کرونا پروژه های حمایتی " بورسیه مدرسان جنوب آسیا"، " ایجاد رشته های پرورش مدرسان زبان چینی" و سایر پروژه های مربوطه دچار تعدیل یا توقف

شده است. آموزش مدرسان زبان چینی اساساً به صورت مقطعی و فاقد ساختار و پیوستگی آموزشی است. پروژه‌های آموزش کوتاه مدت زبان آموزان و مسیر دوره‌های مشترک میان چین و سایر کشورها نیاز مبرم به توسعه دارند. چهارم، کمبود نسبی منابع کتب و منابع آموزشی بومی سازی شده وجود دارد. در حال حاضر، بسیاری از کتاب‌های درسی رایج زبان چینی در نپال برای دانش آموزان این کشور طراحی نشده، نسبتاً قدیمی بوده و به اندازه کافی بومی سازی نشده اند، کمبود کتاب‌های درسی با زبان واسط نپالی و کتاب‌های درسی یکپارچه سازی سازگار با فرهنگ نپالی باید فوراً توسعه یابد.

۴- پیشنهاداتی مناسب برای توسعه آموزش زبان چینی در نپال

بر پایه بررسی‌های فوق پیشنهاد می‌شود با تمرکز بر موارد زیر از توسعه آموزش زبان چینی در نپال حمایت شود.

(۱) تقویت آموزش و پرورش مدرسان زبان چینی. برای این امر باید با هدف افزایش پویایی در پرورش آموزگار محلی آموزش زبان چینی و با تلفیق شیوه‌های آنلاین و آموزش در چین و با حمایت نهادهای آموزشی چین و نپال، سازوکار ارتباطی دائمی میان استاتید چین و نپال ایجاد کرد، اساتید و داوطلبان آموزش زبان چینی باید به صورت هدفمند به نپال اعزام شوند و تا حد امکان تقاضای نپال برای مدرسان آموزش چینی برآورده گردد. پیشنهاد می‌شود ساز و کار آموزش قبل و حین خدمت مدرسان زبان چینی و برنامه توسعه حرفه آموزگاری زبان چینی و سایر ساز و کارهای آموزشی ایجاد شود. بکارگیری مزایای موسسه کنفوسیوس، گروه زبان چینی، اتحادیه مدرسان زبان چینی و سایر نهادهای آموزشی محلی و ایجاد بین‌المللی مرکز توسعه مدرسان آموزش زبان چینی. با تسریع در پرورش گروهی از آموزگاران محلی آموزش زبان چینی شرایط مورد نیاز برای توسعه پایدار آموزش زبان چینی در نپال را ایجاد گردد.

(۲) برنامه ریزی ویژه برای پرورش استعدادهای زبان چینی در نپال. لازم است با اجرای برنامه ویژه برای پرورش مدرسان زبان چینی نپال و برنامه پرورش نیروی متخصص و چند منظوره، فرصت آموزش نظام مند و تخصصی برای بهره مندی آموزگاران نپالی و داوطلبان آموزش زبان چینی متقاضی اشتغال در آموزش بین‌المللی زبان چینی فراهم گردد تا از این رهیافت نیروی‌های نخبه و چند منظوره برای آموزش بین‌المللی زبان چینی پرورش یابند. تقویت تعاملات زبانی و علمی

دانشجویان و دانش آموزان دو کشور، شامل حمایت از دوره‌های مشترک ۲+۲ و ۱+۳ و سایر دوره‌های مشترک. فراهم کردن فرصت‌های بیشتر تحصیل در دوره‌های کارشناسی ارشد و دکتری در چین برای دانشجویان نپالی با افزایش حمایت از بورسیه‌های ویژه کشورهای جنوب آسیا. تقویت تعاملات میان دانشجویان چینی و نپالی در رشته‌های مرتبط با زبان چینی.

(۳) تقویت همکاری میان گروه‌های فراکشوری و ایجاد بسترهای آموزشی چند مسیره. استفاده از فناوریهای نوین آموزشی در آموزشی زبان چینی می‌تواند شیوه‌های سنتی محافظه‌گرایانه و علاقه‌زبان آموزان را بهبود ببخشد. علاوه بر این می‌تواند هزینه‌های زمانی ناشی از فاصله زیاد و سختی‌های آمد و شد را کاهش داده و راندمان آموزش زبان چینی را افزایش دهد. در مواجهه با شرایط ضعف عمومی آموزش زبان چینی و همچنین نرخ پایین بکارگیری ابزارهای چند رسانه‌ای در مناطق مختلف باید دانشگاه‌های نپال را به همکاری با دانشگاه‌ها و بنگاه‌های چینی سوق داد تا از این راهیافت بتوانند در بستر شبکه موجود تا حد ممکن و متناسب با شرایط محلی دوره‌های آنلاین، برنامه‌های کاربردی موبایل و سایر بسترهای آموزش زبان چینی را توسعه داده و بکار بگیرند. علاوه بر این رسانه‌هایی مانند شبکه‌های رادیویی و تلویزیونی نیز می‌توانند نقش مهمی را ایفا کنند. به خصوص اینکه در شرایط همه‌گیری پاندمی کرونا و تحت تاثیر قرار گرفتن کلاس‌های حضوری، برتری کلاس‌های برخط برجسته شده که این باعث فراهم شدن خط فکری جدیدی برای یادگیری با بهره‌وری بالا ارائه کرد.

(۴) تدوین سری کتب بومی سازی شده کارآمد. تدوین کتب بومی نظام مند، هدفمند، عملی و علمی آموزش زبان چینی که با فرایند گام به گام یادگیری زبان چینی باشد. در این زمینه نهاد‌های مرتبط در چین و نپال می‌توانند با استخدام کارشناسان چینی و نپالی و همکاری ایشان به صورت مشترک کتاب‌های آموزشی مناسب زبان آموزان نپالی در مقاطع متوسطه و دانشگاه را تدوین کنند. این کتاب‌ها می‌تواند متناسب با ویژگی‌های شناختی سطوح گوناگون زبان آموزان تدوین شود. یک دوره ویژه زبان چینی مستلزم طرح نظام آموزشی براساس نیاز بازار، طراحی موثر برنامه آموزشی، تدوین کتب کاربردی است که بتواند یادگیری برای بکارگیری را محقق سازند.

منابع:

- [1] 青觉,姜杰.中国的国家通用语言政策与国家建构[J].西北师大学报(社会科学版),2023,60(04):5-13.
- [2] 姜峰,赵娜.尼泊尔语言教育政策的实施与困境[J].外国教育研究,2013,40(10):52-59.
- [3] 张天伟.语言政策的话语研究路向:渊源、特征与本土化思考[J].云南师范大学学报(哲学社会科学版),2023,55(03):67-73.
- [4] 刘星君,赵家红.中尼命运共同体下的政党外交:实践、经验及展望[J].西藏民族大学学报(哲学社会科学版),2023,44(01):79-87.
- [5] 强巴央金.“一带一路”背景下西藏本土高校南亚小语种人才培养可行性研究——以尼泊尔语专业学科建设为例[J].西藏大学学报(社会科学版),2022,37(04):231-237.
- [6] 唐鑫,张树彬.尼泊尔共产党合并失败的原因和教训[J].南亚研究,2022,139(01):133-153+159-160.
- [7] 郭兵云,卓旭春.新时代中国与尼泊尔关系:进度、动力与前景[J].印度洋经济体研究,2022,49(01):40-58+153-154.
- [8] JOHNSON D C. Language policy [M] .New York: Palgrave Macmillan, 2013:9.
- [9] PHYAK P B. Beyond the facade of language planning for Nepalese primary education: Monolingual hangover, elitism and displacement of local languages [J] . Current Issues in Language Planning , 2011, 12 (2) : 265-287.